

4. kolovýlet – 27. května 2020

Nevím, co přilákalo k dnešnímu výletu letos již podruhé rekordní účast, zda to bylo téma výletu – méně známá říčka Kocába, jinak řečená „hadí“ řeka, nebo krásné počasí, nebo radost z uvolněných protivirových opatření. V každém případě všech osm účastníků letošního čtvrtého kolovýletu do údolí Kocáby sdílelo velkou radost z nedotčené přírody tohoto kousku Čech i dobré pohody po celou dobu výletu.

Doprava k místu startu dnešní trasy – vísky Malá Hraštice na trati ČD 210 Praha – Dobříš zpočátku příliš idylická nebyla. Různé výluky či omezení nás spíše přiváděly k neklidu, než abychom mohli s nadšením vnímat krásy údolí od Vltavy směrem k Mníšku, kudy vedly naše první kilometry cesty vlakem. I tak se nám nakonec podařilo plně využít služby Českých drah a s postupným naložením do ranního vláčku z hlavního nádraží jsme se od modřanské zastávky sešli v plném počtu osmi – Fanda, Květa, Marcela, Vladimír, Václav, Petr, Jana a já.

Po vystoupení z vlaku jsme vyrazili směrem k Novému Knínu. A odtud jsme již sledovali tok Kocáby, přes Velkou a Malou Lečici, řadu nádherných a zcela tichých, nedotčených údolí i několik chatových osad. Kocába je říčka vpravdě kouzelná, vytváří spoustu meandrů, ale také překvapivé průrvy. Myslím, že jsme se rádi kochali. Cesta byla náročná, přece jen po deštích předchozích dnů jsme svá kola notně zapráskali, a díky divokým úsekům ve skalách došlo i na pády. Naštěstí do Štěchovic, kde se milá říčka vlévá do Vltavy, jsme dojeli všichni ve zdraví. Spíše poznamenaní hladem a žízní.

Zachránila nás poříční hospoda ve Štěchovicích. Potom jsme místo předpokládaného dojezdu vlakem do Prahy z Davle, zvolili cestu na kolech až do hlavního města. Nevynechali jsme ani dobrodružný přejezd Skochovického mostu, poté i již tradiční návštěvu restaurace „U posledního Kelta“.

Cesta zpátky ku Praze po oblíbené cyklostezce podél vltavského pravého břehu byla náročná – hustota provozu na této rekreační komunikaci je v těchto dnech vpravdě velmi obtížná. Postupně jsme se oddělovali směrem k našim domovům, poslední část výpravy zvolila cestu až na nábreží pod emauzským kostelem. Celková kilometráž dnešního dne – dovolím si odhadnout průměr 60 km. Výlet se skutečně vydařil, povedlo se pořídit i nějaké fotografie.

Děkuji všem za dobrou pohodu i náročné sportovní výkony. Příští kolovýlet, v pořadí pátý, bude **ve čtvrtek 4. června** a pojedeme podle návodu Pavla O. se srazem na žel. zastávce Kolovraty novou cyklostezkou do Říčan, pak do Mnichovic, Hrusic, podél potoka ke Zlenické hlásce, pak proti proudu Sázavy a zase zpátky přes Jevany a Říčany do Kolovrat. Podrobnosti a přesné dispozice pro odjezd pošlu během pár dnů.

[fotogalerie](#)